

IŠGELBĖTI TAUTĄ

2009 RUGPJŪTIS

Nr. 53

UŽTARIMAS

DIEVO ŽODIS

„...Štai dedu Sione kertinį akmenį, rinktinį, brangų; ir kas tiki Jį, nebus sugédintas“. Tad jums, kurie tiki, Jis yra brangus, o nepaklūstantiems „tas statytoju atmestas akmuo tapo kertiniu akmeniu, suklopimo akmeniu ir papiktinimo uola“. Jie suklumpa, neklausydami žodžio; tam jie ir skirti. O jūs esate „išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatingi žmonės, kad skelbtumėte dorybes“ To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą“ (1 Pt 2, 6–9).

PASTORIAUS ŽODIS

Mylimi bendradarbiai ir draugai!

Koks stulbinantis tiesos gylis, viršijantis mūsų žmogišką supratimą, atskleidžiamas laiške žydams! Tai galime suvokti tik dvasiškai. Ar supranti, kad Jėzus negalėjo įeiti į Visagalio Dievo, Jo Tėvo, artumą tuščiomis rankomis? Jėzus atnešė savo brangų Kraują, kurį paaukojo ant Dievo aukuro danguje. Ir šio brangaus Kraujo dėka Jis galėjo paaukoti Viešpačiui ir kitą auką, – tave ir mane.

Jėzus, sėdintis dangaus soste Dievo Tėvo dešinėje, tapo tikrosios šventyklos, kurią Viešpats atstatė, Vyriausiuoju Kunigu ir Dvasininku. Ta šventykla – tai tu ir aš. Ir mintis, kad Jėzus yra tos tikrosios šventyklos Kunigas, o mano kūnas yra Jo buveinė, iš tiesų kelia nuostabą! Kaip Jis tapo tikrosios šventyklos Kunigu? Jis padarė tai, amžiams apvalydamas mano sąžinę nuo kaltės. Remiantis Įstatymu, sąžinė negalėjo būti visiškai laisva nuo kaltės, o tuo pačiu ir nuo gėdos. Todėl tas faktas, kad Jėzus visiškai panaikino mūsų „adomiškos“ prigimties kaltę, yra stebuklą stebuklas! Dėl Jėzaus aukos aš esu absoliučiai laisvas nuo gėdos ir viso kritusio Adomo palikimo, ir mano džiaugsmui nėra ribų!

Dievas mato mane **ne pro JĖZAUS KRAUJĄ**, – Jis mato **tik KRAUJĄ!** Tai mano sąžinę amžiams apvalo nuo mirusių religijos darbų, kad patikčiau Dievui aukodamas priimtina auką – garbinimo vaisių. Šis garbinimo vaisius, ateinantis iš palaimintos Šventosios Dvasios artumo, uždega mano gyvenimą ugnimi, kuri yra druskos auka, – amžina sandora su Viešpačiu. Negaliu daryti nieko kito, kaip tik įtikti Viešpačiui, kuris nuplovė ir apvalė mane ir perkėlė į trokštamą vietą drauge su Juo. Argi tai ne nuostabu?! Kas tau trukdo tvirtai stovėti Kristuje, žinant, kad amžiams esi apvalytas nuo kaltės? Tad įeik į Jo bendravimo pilnatvę, kurią Jis paruošė tau, taip, mylimasis, TAU! Bet mes vis dar laikomės įsikibę kaltės ir gėdos, ateinančios iš nešvarios sąžinės. Kodėl? Visų pirma todėl, kad mes vis dar galvojame kaip Adomas ir, nepaisant to, kokia milžiniška yra JO ŽODŽIO TIESA, jos nepriimame ir netikime tuo, kas yra sakoma. Antra, mes netikime palaiminta Šventąja Dvasia, kuri yra tiesos Dvasia ir veda mus į galias Jo Žodžio tiesas. Mes labiau linkę tikėti klaidingomis žmonių interpretacijomis apie tiesą ir pasiduodame bendram populiariam tikėjimui, – nes taip yra saugiau, – vietoj to, kad patikėtume tuo, kas yra neįtikėtina. Trečia, mums patinka žmonių simpatijos, ir mes verčiau liekame žmogiškų emocijų kalėjimuose, užuot priėmę nuostabų laisvės pažinimo džiaugsmą.

Ir tai yra tiesa, tai daugiau, nei tik minčių srautas. Viena auka Jis AMŽIAMS išstobulino tuos, kurie yra pašventinti. Bažnyčia yra taip užsiėmusi postringavimais apie Dangų ir Pragarą, kad praleido svarbiausia – JĮ. Taip, Jis VIENINTELIS išstobulino mane AMŽIAMS, kai pašventino mane. Kristaus darbas yra UŽBAIGTAS. Jei būtų kitaip, tai Jo auka būtų buvusi bergždžia, ir aš neturėčiau jokio saugumo. Tačiau tai tapo neįmanoma po to, ką Jis atliko. Aš esu amžinai Jo todėl, kad Jis užmokėjo amžiną kainą dėl manęs, ir Jis padarė lygiai tą patį dėl tavęs! SUŠUK tiesiog DABAR šiam dideliam

Golgotos stebuklui! Šauk garsiai dabar, kad amžiams esi Jo per Jo kraują. Šlovink ir aukštink Jį garsiai, nes Jis išlaisvino tave iš vergystės. Šauk garsiai dabar, nes Jis vienas yra vertas. Jis padarė tai ir niekada neatsitraukė. „*Artinkimės su tyra širdimi ir GILIU, UŽTIKRINTU TIKĖJIMU* (kuris yra nepajudinamas, – tai paprastas PAKLUSNUMAS Jo Žodžiui, o ne mano jausmams), *apšlakstymu apvalę širdis nuo nešvarios sąžinės ir nuplovę kūną švari vandeniu*“ (Hbr 10, 22), ar širdimi, sugadinta Adomo prigimties pasekmių? Mes vis dar suklumpame kaltės ir gėdos vergystėje todėl, kad vis dar galvojame kaip Adomas, o ne kaip Kristus. Mums atrodo, kad visi Jo pažadai ne mums skirti, kad galbūt Jis negalvoja taip, kaip sako. Tačiau tyra širdis neabejoja, ji užtikrintai sako: „Aš tikiu užbaigtu Kristaus darbu, ir tas darbas yra atliktas dėl manęs! Tai yra taip nuostabu, kad gali būti nesuvokiama mano protui, bet, nepaisant to, aš tuo tikiu“. Ir tas visiškas įsitikinimas neturi nieko bendra su manimi, bet tik su Kristumi. Nebelieka jokio pasmerkimo Kristuje, kai seku Jo Dvasia ir sutinku, kad Jo darbas „jau“ atliktas! Kiek labai noriu tikėti ir priimti, tiek aš ir įeisiu į JO UŽTIKRINTUMĄ ir būsiu laisvas nuo piktos „adomiškos“ sąžinės kalėjimo su visa jos kalte ir gėda, kurios joks jaučių nei ožių kraujas negalėjo apvalyti, o tik buvo gaunamas atleidimas. Kristus išvadavo mane DABAR, AMŽIAMS! Mylimasis, įeik į užbaigto darbo užbaigtą pergale: Kristus amžiams panaikino mano blogą sąžinę ir davė man pilną saugumą iš Tėvo, ir aš turiu palaimintos Šventosios Dvasios liudijimą, kad tai tiesa. TIKTAI TIKĖK!

*Pastorius Michael Howard
Vertė Rasa Ringienė*

Misija Afrikoje

Žmonės turi svajones...

1989 metai. Lietuva

...Viešpats jas išpildo

Po 20 metų. Malavis

Taip nuostabu gyventi su Dievo Žodžiu ir Dievo Žodyje! Tačiau kažkodėl mes jį taip lengvai paliekame, nes tampame labai „protingi“ ir „viską išmanantys“, pradendantys nežinia ko reikalauti iš kitų žmonių. Nebepasitikime tais, kuriuos turime; artimieji, broliai, šeima, bendruomenė, Bažnyčia mus erzina, nes visi jie yra „neišmanėliai“. Visi akli, tik aš vienas regintis. Visi nuklydo, tik aš vienas stoviu tiesoje. Pavargstame nuo visų, o iš tiesų – patys nuo savęs. Nieko nebegerbiame ir nebemylime, niekuo nebepasitikime.

Jeigu toks šiandien esi tu, tai kartu atsiverskime Dievo Žodį, kuris yra „*žiburys mano kojai ir šviesa mano takui*“ (Ps 119, 105), ir pažvelkime, ką jis sako. Dar kartą raginu: surask Bibliją, atsiversk ją, rask atsakymą, džiaugsmą ir gyvenimą su Dievu. Neprieštarauk pats sau, kaip tie, kurie samprotavo apie Jėzų ir, pasiklydę savo „protinguose“ samprotavimuose, nesugebėjo Jo priimti ir Juo patikėti. Jie sakė: „*Tačiau mes žinome, iš kur šis yra. O kai ateis Kristus, niekas nežinos iš kur Jis*“ (Jn 7, 27), ir toliau: „*Nejaugi Kristus ateitų iš Galilėjos? Argi Raštas nesako, jog Kristus ateis iš Dovydo palikuonių, iš Betliejaus miestelio, iš kur kilo Dovydas?*“ (Jn 7, 41). Nikodemui jie sakė: „*Patyrinėk ir pamatysi, kad joks pranašas nėra kilęs iš Galilėjos*“ (Jn 7, 52). Tokie „protingi“ buvo Rašto žinovai, samprotaujantys ir nežinantys visos tiesos, nes Kristus ir atėjo iš Betliejaus, Dovydo miesto. Gal ir tu šiandien samprotauji ir tau niekas nesusiveda į vieną nuostabų derinį, tavo jausmai ir patirtis sako: „Jie ne iš Dievo, nes jei jie būtų iš Dievo, aš geriau jausčiausi tarp jų“, „jei jie būtų iš Dievo, tai jie nebūtų tokie nuobodūs“, „jei jie būtų iš Dievo, tai jie darytų taip, kaip aš suprantu, ką reikia daryti šiuo metu“

ir t.t. Tačiau palauk, gal tu nežinai visos tiesos ir tikriausiai problema ne juose, bet tavyje, gal tau ankšta ne juose, bet tavo paties širdyje (žr. 2 Kor 6, 12). Tuo tarpu, kai žydai svarstė, iš kur Jėzus kilęs, Jėzus labai paprastai kvietė: „*Jeį kas trokšta, teateina pas mane ir tegeria! Kas tiki mane, kaip Raštas sako, iš jo vidaus plūs gyvojo vandens upės*“ (Jn 7, 38). Kas teka iš tavęs? Kokios mintys? Kokie darbai? Viešpats sako: „*Žinau tavo darbus, jog esi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, aš išspjausiu tave iš savo burnos. Tu gi sakai: „Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko man nebereikia, – o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir nuogas*“ (Apr 3, 15–17). Aštrus, nedraugiškas, be meilės ir jokio žmogiškumo žodis – bausis nuosprendis. Bet Viešpats yra meilė ir Jo teismai yra teisingi, Jis ir tokioje situacijoje turi tau išeitį ir pasiūlymą, nors, atrodytų, kad nuosprendis jau ištartas. „*Aš tau patariu pirkti iš manęs išgryninto ugnyje aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum*“ (Apr 3, 18). Jėzus jau kvietė tave ateiti ir gerti, Jis atgaivino tave, atstatė. Ar prisimeni tą laiką? Tu praturtėjai ir tai tau patiko. Kaupei turtus ir pamiršai juos naudoti, jie dulkéjo, paseno, surūdijo. Dabar Jėzus mato tavo padėtį ir kviečia tave pirkti. Mokėk kainą, pirk išgryninto aukso, baltus drabužius ir tepalo akims. Patikėk, tai pats geriausias pasiūlymas, kad ir kokią kainą reikėtų sumokėti. Tai nėra dviguba kaina už prastą prekę kokiam nors Afrikos, Azijos ar Lotynų Amerikos turguje. „*Tuos, kuriuos myliu, Aš baru ir drausminu, būk tad uolus ir atgailauk!*“ (Apr 3, 19). Atgailauk! Jis kviečia tave, tikintysis. Jis stovi prie tavo durų ir beldžia. Nepriimk Jo malonės veltui, kad neapaktum. Neapsigauk, Jėzus neatėjo vien tik išgydyti nereginių. Jis sako: „*Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, – kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų*“ (Jn 9, 39).

Glauskis prie Jėzaus, nukreipk į Jį savo žvilgsnį ir Jis tave pakels, atgaivins, sustiprins ir duos teisingą supratimą.

Edmundas Bartulis

KNYGA

(tęsinys)

ŠVENTOSIOS DVASIOS KRIKŠTO REZULTATAS

Greitai po to, kai gavau Šventosios Dvasios krikštą, manyje prasidėjo Dvasios darbas. To darbo tikslas buvo išryškinti manyje Jėzaus Kristaus bruožus. Tuo metu, kai Šventoji Dvasia mane mokė ir keitė, manyje prabudo didžioji Meilė žmonėms. Aš juos pamačiau kitomis akimis. Žmonės man atrodė kaip pasiklydusios avelės, kurios išsilakstė ir juda apgraibomis, be tikslo. Jie nesupranta, jog tam, kad išspręstų savo problemas, jie turi gręžtis į Dievą. Mano sieloje atsirado troškimas apreikšti tiesą apie Kristų ir parodyti žmonėms Jo gelbstinčią ir gydančią jėgą.

DIEVO KVIETIMAS IR VERSLO INTERESAI

Ėmiau pastebėti savo širdyje kažkokį pasidalijimą. Negalėjau sėkmingai išspręsti pačių paprasčiausių savo verslo reikalų (G. Leikas dirbo draudimo kompanijoje. – Vert. past.). Kai pas mane ateidavo klientas, negalėjau susikaupti pokalbiui su juo 20–30 minučių, nors puikiai žinojau, kad toks pokalbis man gali atnešti tūkstančius dolerių pelno. *Atsiradus naujai galimybei matyti dalykų esmę, aš galėjau pažvelgti į žmogaus sielą ir suprasti jo vidinius motyvus ir jo gyvenimą.* Prieš save matydavau ne verslo partnerį, bet vieną iš klaidžiojančių avių ir jaučiau didžiulį troškimą padėti jai sugrįžti pas Dievą, kad būtų išgelbėta.

Aš atvirai papasakojau apie šią savo problemą kompanijos prezidentui. Jis ramiai atsakė: „Jūs, Leikai, įtemptai dirbote ir jums reikalingos permainos. Pasiimkite tris mėnesius atostogų ir, jeigu norite, pamokslaukite. *Bet praėjus trimis mėnesiams jūs suprasite, kad 50 tūkstančių dolerių alga per metus yra per daug dideli pinigai, kad juos aukotumėte dėl savo religinės veiklos svajonių*“. Aš jam padėkojau ir palikau savo ofisą, kad niekad daugiau ten nebesugrįžčiau.

Priėmiau kvietimą ir prisijungiau prie vienos Evangelizacinės grupės. Visus tris mėnesius kasdien pamokslavau prieš didelius susirinkimus. Daug žmonių išsigelbėjo, atgailavo dėl nuodėmių, gavo išgydymus, šimtai gavo Šventosios Dvasios krikštą.

Praėjus tiems trimis mėnesiams, tariau Dievui: „*Viešpatie, aš atsisakau visko savo gyvenime, tik neatsisakau misijos nešti žmonėms Jėzaus Kristaus Evangeliją*“. Aš pardaviau visą savo turtą ir gautas lėšas išdalijau taip, kaip man atrodė būtina dėl Dievo Karalystės interesų. **Tapau visiškai priklausomas nuo Dievo.** *Pasitikėjau Jo pagalba sau, savo šeimai ir pašvenčiau savo gyvenimą Jėzaus Kristaus pamokslavimui.*

Pagal Džono G. Leiko pamokslus

Netgi jei augtų mirtį nešantys augalų stiebai visose pakrantėse, dvasinio gyvenimo upė pakils ir išgydys kiekvieną, kas tik prie jos prisilies.

Daugėja dvasinių mirčių daugelyje denominacijų, daugybėje bažnyčių. Žmonės miršta dvasiškai, nes trūksta tvirto Dievo Žodžio, tiesos Žodžio.

Absurdiška tai, kad Rusijoje, Kinijoje, buvusiame komunistinių šalių Rytų bloke žmonės atsisąžnia į Viešpatį su didžiuliu dvasiniu troškiniu ir alkium, o Amerikoje akušeriai daro abortus, pornografistai platina mirtį, o mirusios denominacijos tyčiojasi iš šventumo.

Ačiū Dievui, kad Jo šventam tikslui niekas negali sutrukdyti. Viešpaties Dvasia sklinda po visą pasaulį. Amerikoje mes matome prabudimo blyksnius ir didžiulį dvasinį alkį.

O kaip jūs, ar turite didesnę alkį Viešpačiui, Jo Žodžiui, negu buvo anksčiau? Tai Šventosios Dvasios darbas. Ji karališkai pakelia šventą likutį.

Niujorke mes išgyvename „potvynį“. Įvairių lygių žmonės, tie, kurie anksčiau buvo atėję pas Dievą ir vėl nuo Jo pasitraukę, sugrįžta, ir Jėzus juos paguodžia, – turtingi ir vargšai, benamiai, įvairių tautybių. Niujorko svečiai gali paliudyti, kad ten tikras „potvynis“.

Upė kyla ir atneša dvasinį gyvenimą kiekvienam, kas tik prie jos prisiliečia. Tegul tiesiog dabar ji prisiliečia prie jūsų.

Internetinė prieiga: <http://davidwilkersoninrussian.blogspot.com/search>

ŠLOVINSIU VIEŠPATĮ IŠ VISOS ŠIRDIES

Koks nuostabus artumas Tavo,
Kaip gera man Tavęs klausyt.
Taip trokštu aš širdy be galo
Be perstojo Tave matyt.

Tik Tu man suteiki gyvybę,
Džiaugsmu pripildai visada.
Tik is Tavęs mana ramybė,
Nors ir vargų aš slegiama.

Tavas akis regėti noriu
Ir Tavo šypseną išvyst.
Girdeti Tavąją paguodą,
Tavajam buvime išlikt.

Ar gali būti kas brangesnio
Šioj žemėj vargo spaudžiamoj?
Tikrai nėra nieko nuostabesnio
Kabėtis su Tavim maldoj.

Tu man kalbi, Brangusis Jėzau,
Tie žodžiai skamba taip švelniai.
Tik jie man glosto šiandien širdį –
Tada atsikvepiu lengvai.

*(Psalmių 73:28) Man gera artėti prie Dievo.
Viešpačiu Dievu aš pasitikiu, kad pasakočiau apie
visus Tavo darbus.*

Jolanta Toločkaitė

Koordinatorius Vaclovas Jočys (mob. tel.: 8-687 75232; el. paštas: vaclovas.jocys@gmail.com)

Leidinį paruošė Irena Zimnickienė (mob. tel.: 8-673 10644; el. paštas: irenazim@gmail.com)

Koregavo Ilona Siniauskienė